

Winther: Til hvad den ærede Ordfører nu yttrede, skal jeg kun bemærke, at jeg ikke har sagt, at Revisoratet nødvendigvis var blevet mere deciderende, end det havde været før, men at der kunde komme en saadan Kortshed tilstede, at der kunde kastes et Skjul over Et eller Andet, hvormed Thinget burde være mere beklædt, og i saa Tilfælde vilde Revisoratet decidere mere, end det hidtil har gjort. Særligt er jeg aldeles enig i, at den Instrux, der nu er givet — jeg har selv som Medlem af Udvalget været med til at behandle denne Sag — er heldigere end den tidligere, og det er heller ikke imod Instruxen, jeg har gjort nogen Slags Indvending. — Med Hensyn til Krigsfladesertatningen skal jeg blot bemærke, at det var mig beklædt, at der forelaa et saa uhyre Materiale, og derfor troede jeg, det vilde være at overanstrengte Revisoratet, naar man lod det selv udføre dette Arbejde. Bist er det, at jeg ikke i sin Tid vilde have været med til at foreslaae det paagjældende Beløb, dersom jeg havde vidst, at vi vilde belaste selve Revisoratet med hele Detaillen af Arbejdet. — Med Hensyn til det, jeg yttrede om den forfjellige Behandlingsmaade i Indstillingerne af Krigs- og Marineministeriet, troede den ærede Ordfører, at jeg havde talt om Præmisserie, men jeg talte netop om Conclusionen. Jeg sagde netop, at det var mig tilfredsstillende at see, at Folkethingets Udvalg i dens Behandling af Sagen havde gjort opmærksom paa mange Ting med Hensyn til Krigsministeriets Regnskaber, som Landstinget ikke havde fremdraget, men angaaende Conclusionerne forekom det mig, at ligesom det efter min Mening er fulkommen rigtigt, at der er gjort Indstilling med Hensyn til Marineministeriet, saaledes kunde der have været Føje til at gjøre det Samme med Hensyn til Krigsministeriet, eller ogsaa kunde man efter min Anskuelse undlade det paa begge Steder. — Jeg skal dog, som sagt, ikke opholde Thinget hermed; jeg har udtalt min Mening, og jeg maa nu overlade til Enhver at bedømme, hvorvidt der er Noget i mine Indvendinger eller ikke.

Da ikke flere ønskede at yttre sig, gik man til Afstemning, hvorved:

Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Genhold til Danmarks Riges gjennemførte Grundlov af 5te Juni 1849 § 50 vedkommende Statsregnskabet for Finantsaaret 1866/67. (see Tillæg B Sp. 856—858).

vedtoges eenstemmig med 57 Stemmer.

Formanden: Hermed er altsaa denne Sag tilendebragt. — Før vi gaae over til den næste Sag paa Dagsordenen, skal jeg meddele, at Finantsministeren har underrettet mig om, at Hans Majestæt Kongen under Dags Dato har stadfæstet den af Rigsdagen vedtagne Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1869 til 31te Marts 1870.

Ligeledes har Indenrigsministeren underrettet mig om, at Hans Majestæt Kongen under Dags Dato har stadfæstet den af Rigsdagen vedtagne Lov, nemlig: „Lov om Bederlag for Contoirudgifter til Embederne som Borgmester og Auctionsdirecteur i Helsingør og Aalborg“ og „Lov angaaende Anlæg og Drift af en Jernbane gjennem det nordvestlige Sjælland samt angaaende et Tillæg til Bestemmelserne om Rentegarantien for en Jernbane paa Falster og Lolland“.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen:

Forespørgsel af Folketingsmændene for Beile Amts 6te Valgkreds (Naben), Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup) og Ribe Amts 3de Valgkreds (Krusen) til Finantsministeren.

(Forespørgslen findes i Tidenden, Sp. 301.)

Naben: Som beklædt indførtes den kongerigste Lovgivning i de indlemmede slesvigiske Districter ved Loven af 16de Februar 1866, den saakaldte Incorporationslov. Det bestemmes i denne, at paa enkelte Undtagelser nær, som nærmere betegnes i Loven, skulde fra 1ste April 1867 hele den kongerigste Lovgivning træde i Kraft i de indlemmede Districter. Blandt de Undtagelser, som Loven